

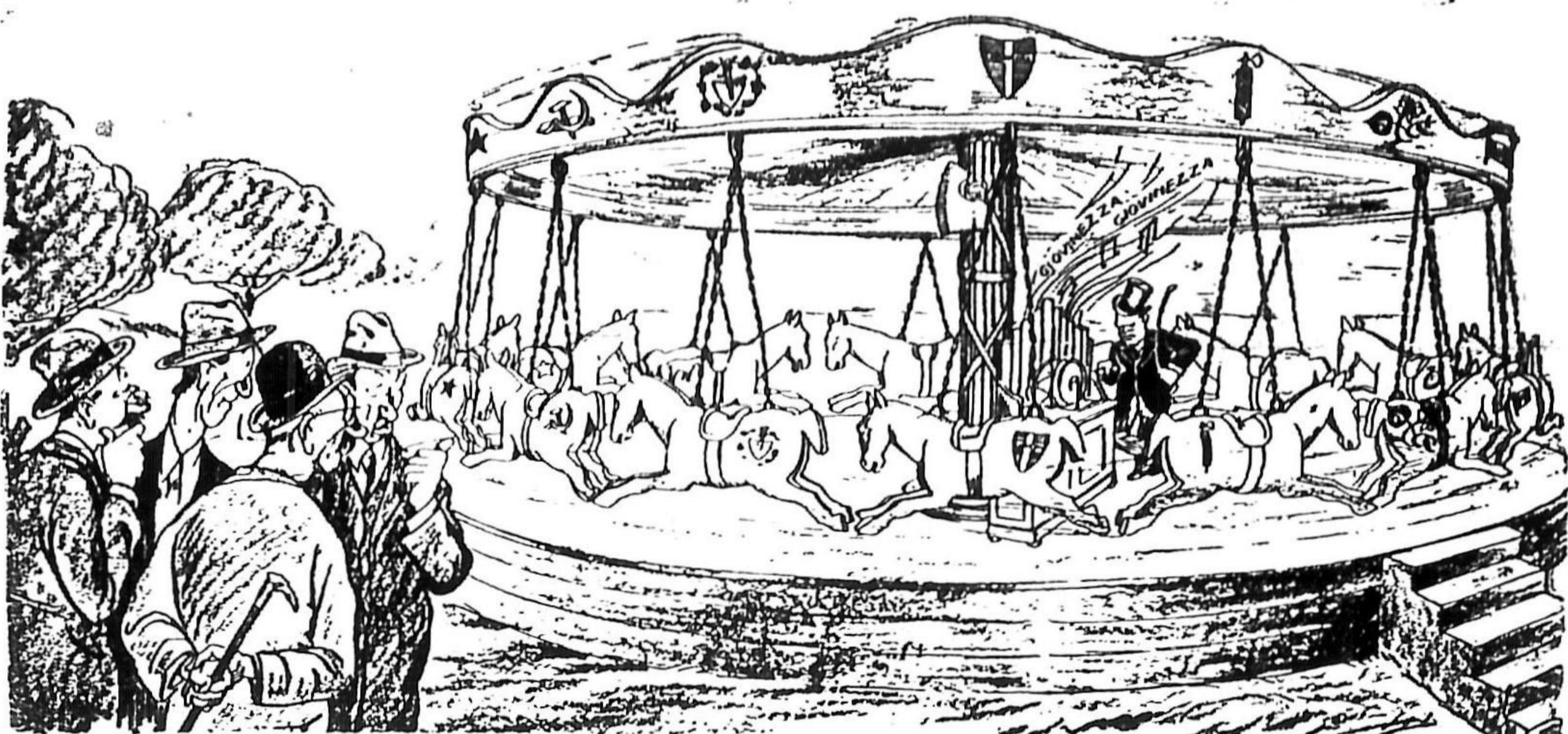
Izhaja dne 1., 10. in 20. vsakega meseca. — Uredništvo in upravljanje v Gorici, Via C. Favetti 9. — Tiskar Narodna Tiskarna. — Izdajatelj in odgovorni urednik France Podberšič. — Cena oglasom: 1 milimiter visočine s širino enega stolpa L. — 80, za trgovske reklame, Banka obvestila, poslana, osmrtnice varilna, naznani itd., vsaka vrsta 1 L. — Celotna naročnina 15 L. — Za inozemstvo 22,50 L.

Leto III.

GORICA, dne 10. aprila 1924

Sl. 11.

Kadar so volitve - res je velik špas.

Kadar so volitve,
res je velik špas,
teka vsa država,
teka vsaka vas.

Ob volitvah semenj
bil je še vselej,
večji ko v Gorici,
sveti je Andrej.

Tu so komedijanti,
vse se vam vrati,
»Pejte ga sem noter!«
vpije vsak, kriči.

Godba, da ti trgá
uhu in glavo,
»Pejte ga poskusit,
saj to ni drago.«

Tu se baba kaže,
ima centov pet,
tam je opica kosmata,
klovn in pa atlet.

Zopet eden »mala,«
za minuti dve,
vzame ti par liric,
si na pildku že.

Hodiš na vse kraje,
kam bi šel ne veš,
vse je zanimivo,
kamorkoli greš.

Najbolj zanimiv je
novi »ringelšpil:«
»Gori! Na tem konju
pač še niste bil.«

»Plača se prav malo,
sam počen groš,
pelješ še zastonj se,
ako priden boš.«

To hitijo konji,
to se vam vrati,
to vam škriplje lajna,
pesem vam hrešči.

Gleda, gleda Bimbo,
gleda Pantalon,
kam naj zdajci sede,
kje bo večji »lon.«

Stoka Zajec, Mevža:
»Bog, o Bog, moj Bog!«
Daleč se ne pride,
le okrog, okrog!

Težko je doznati,
kteri konj je slep,
kteri konj ni kruljev,
kteri bolj je lep.

Vse preveč ta šara
šviga mimo ušes,
težka je izbira,
težka prav zares.

Misli Bimbo, Zajec,
misli Pantalon,
misli Mevža ubogi,
mislit ni zastonj.

Če je buča zvita,
že jo pogodi,
naglo se odloči,
hitro zamiži.

Pa na konja žvigne,
že tako bo prav,
da ne bo zamere,
da le bode zdrav.

Kaj ga briga, kteri
konj ga nese zdaj,
vrag vse skupaj vzame,
pa pocitra naj.

Mevža, Bimbo, Zajec,
dragi Pantalon,
vsa vam čast pritiče,
in globok poklon!

Častno ste rešili,
nalogu sveto,
Čuk zato poklanja
pesmico vam to!

Gorica, 10. aprila.

Za tri dni nosim obvezano glavo. Pa ne radi bolitve ali poletčine, ampak radi volitve. Moja kandidatura je propadla, ostala je samo huda ura, ki mi jo je pripravila sova, ko sem se po volitvah priklatal domov.

Ne vprašajte me, če sem kandidiral, kajti ta beseda nima s cukerkandlnom nč opraviti, kar bi radi sladkih obljuh lahko kdo mislil, ker veste, da nsem kandidiral. Vendar so me volili. Vsi oni, ki niso znali »sklede« ali »skede obližniti, so mene volili. Tudi tisti so mene volili, ki so zapisali v izkaznico svoje Ime in dali sebi preferenčni glas. Zame so glasovali tisti, ki so prečrtili tiste, za katerega niso mogli. In niso vedeli, da morejo prečrati tistega, ki ga hčajo imeti. Daljšo delo nisem napisal, ki so mislili, da je glasovnici šolska risanka in so njenja poslikali vse močne stvrgi v trdni veri, da ena sama črta in tri številke nč ne pomagajo.

Posebno naklonjene pa so mi bile vse one volilne komisije, ki niso hčeli znati lomljene rečone in so iz dobrih vojilcev naredile čuke na palci.

Tako vidiš, da je bila moja stranka zelo močna in jma syor je pristaše po celi državlj. Iš zlomek, da teh čukovskih glasov niso šteli, ne zapisali, ne računali in da ostrem na ta način, dasi ena najmočnejših večinskih strank napoldoma gol na pratički in se moje ime ne imenuje ne.

Veseli me samo to, da ni bilo treba agitacije za mojo stranko, ker so agitirali zame drugi, in sem si počutil le močno perja in obrusli kljun, ko sem letal iz redovednosti okoli.

Boga sem hvalil, da imam perutnice. Te dni je bilo toliko avtomobilov na cesti, da se še v zraku nisem upal frčati, ker so šli eden čez drugega. Kmetom so znesli toliko papirja, da ga bo dovolj pet let — do prihodnjih volitev — za zavijanje masla in za druge, še nujnejše potrebe. Da se pospeši izobrazba med ljudstvom, so nekatere stene lepo ilustrirali, spodaj so pa zapisali, kaj to pomeni, dasi stike niso futuristične.

Nekatere hiše izgledajo kot beraceve hlače. In deset let jih ne bo treba ne beliti ne poslikati; najbolj spadajo v muzej.

Jaz sem se presneto bal, da ne nalepljo name kakega ogromnega plakata in me na večne čase zakrijejo. Začo se nisem upal počivati na nobenem zlodu, še najmanj na kakem hišnem oknu. Zletel sem na drevo in zadremal. Ko sem

se zbudil, sem zapazil v svojo grozo, da me pokrije ogromen plasti rdečega plakata. Bal sem se, da bi me ne imeli za bogznačaj, če ne bi za kaj hujšajo, zato sem se odcepil, dokler mi ni odletela ta nadluga. Slišal sem, da je vpletel nekdi kmot v svojo molitev: »Plakator reči nas, o Gospod!«

Tako sem jaz, čok na palci, prenesel skočno to libro bočjo, ki so jo včasih imenovali za Huno, danes pa ji pravijo volitve.

Drugače pa me ne številke nič ne begajo, po čukovski matematiki je ta popolnoma prav. Nekoč je dala mati Tončku košček jabolček. »Nekje je dejala, da si najstarejši in najmočnejši, razdeli med bratce in med sestrelca. In delil je: »Tebi eno, tgli eno — meri dve.« Njeni je bilo to prevično, ker je imel jabolko in je bil močnejši. Leta klofute se deli drugače: »Tebi dve, tebi dve — meri nobene.«

Cuk na palci.

Kje je profesor?

»Dobr dan, gospod Zaplotnik.«
»Ključjam se, gospa profesorjeva!«
»Oprostite, ali ste kaj videli mojega soproga?«
»Ne, gospale.«

»Deljal je, da gre po opravkih in da me poščka na ulici. Zdaj ga ne mi nikjer...«

Torej, gospa profesorjeva je izgubila svojega moža. Čitatelji, spravite jo iz zadrega! Poišcite ji moža. Ce ga dobite in nosiljte pet hr. dobitite lepo knjigo, ki ima že tri stvari in vsebuje roman: Cvet in sad in že tri povestji: »Hči mostnega sodnika«, »Koglavsko sodbo v Višnji gori« in »Dva brata«. Ena najlepših knjig v naši literaturi. Ne pozabite, da dobite na ta način knjige skoraj pol zastonj.

Krasne velikonočne razglednice z izvirnimi slovenskimi napisi dobitka v »NARODNI MUZEJU« v Gorici, Via Carducci 8. 7.

Zemljivočna lepa.

(Berka v tem dejanju).
(Dalje.)

(Pri stranskih vratih se prikaže razjarjen krčmar s stiznjenskim pestni.)

BOSTJANCEK: Kje je pa ta poperin, Luka? A tu si, vražji nepridrav! Ti spaka grda ti, ali greč ven cepit drva ali ne! Piti in jesti ti ugača; kdo te bo redil? Zmiraš si pijan — nikdar trezen in za nobeno delo sposoben. Alo, marš!

LUKA (boječe): Da — da, gospodar ali...

BOSTJAN: Nič ali, pijan si že kajneda!

LUKA: Oh ne gospodar, danes je tisti blaženi dan, ki ga je Krištof Kolomb proglasil na oljski gori v Ameriki med gromom in dežjem, bliskom in treskom za praznik onim ljudem, ki se ne morejo dovolj sedmi dan odpočiti, da se odpočijejo osm dan.

BOSTJAN: Ali že zopet neslanosti in bedarije uganjaš! Poberi se naglo sicer te vrzem; pa pošči tudi našega sultana, ki se je devi z verige utrgal.

(Luka nekad odide s povezeno glavo, nato tudi krčmar.)

PREMRU: Danes bo še komedija z njim. Polno glavo pare ima.

ZAVRH: Kako ne bi; saj bi namenčenega gada požrl. (Vstopi Cilka, lepo mlado deklec, ne meneč se za pivec, naravnost k Neži.)

CILKA: Dober dan! Nežika, poso-

di mi vaš likalnik, kemi tako dobra. Nisi sta so ga resili. Slišec so prejšnji tako njeni domov, da so ga mamo pomorska v slavo zagradi in se dej njenim v dom. Nekateri ga kovač ne popravi.

NEŽA: Ravno neugoden tinepotek si priča, toda če prideš malo pozneje, ko jaz končam, ti ga pa že posodim.

CILKA: Hvala, Nežka, pa pozneje tedaj! Z Bogom!

VSI: Z Bogom, Cilka!

ZAVRH: Lepa deklica, ta Cilka, kaj!

PREMRU: Dobro gledaš, ni kaj reči.

ZAVRH: In temu prismojencu Luki se sanja, da se z njo ženi. Čudim se, da ima še toliko potrpljenja in njim, da mu — dober večer — reče.

PREMRU: Kaj? Luka — a Cilka! Menda se tebi meša, ali si pa bolan na romatizmu.

ZAVRH: Ce ti pa rečem, da ta tepec noči za njo. Kar sline se mu posedi, ko jo ugleda. Ona ga ima seveda za horos, ker pravi, da ga vzame, ce bo hranil in denar imel.

PREMRU: No, ta dva bi pa rad skupaj videl.

ZAVRH: Čakaj, saj pride nazaj in Cilka tudi.

DEBELJAK: Nahujakajta in podražita ga, da se bomo zabavali. Radoveden sem, kako se bo obnašal, kdo jo tu zaloti.

PREMRU: Ni gotovo, da pride, ker je ves trd, kakor stor.

ZAVRH: Ravno zato pride, ker danes ni za rabo.

DEBELJAK: Pat, saj menja mravlji se nem.

(Vsi pogledajo k vrati. Luka se piščo zazvole med odprtimi vrati.)

LUKA: Tričodovat nekdanich grašnat, Rosipnik, ne, ne tako svet božji dan poslije taket mizina; pa kaj se bora bolj kakat, da mi ne pozve, kam je bol. To posrečje že vac merje. Takoj imam gremo pod hišo.

NEŽA: Kaj pravil Luka, da gre preč, saj si pojdem, da si tukam.

LUKA: Kajpak ko bora mi. Mai mislis, da se mom na vse vseč casce amem, puntič imeti za noros?

NEŽA: Pa kdo ti kaj hodi? Saj mi nikde nihče dejal. Lo posluži se, jutri bo že boljše.

LUKA: Nis je toljati. Vidil Neža Kramarjev Francič pravil, da sem tepec; Krivčev Pepo pravil, da sem bešek; Jerihov Matko pravil, da sem tudi neumet, da nisem travo rastil; Štefan Bravi, da sem valka pokora; Reparjev pravil, da sem noroc in vse drugi, da sem pac. Pod takimi pogojji ne ostaneš več tukat.

NEŽA: Saj ni res! Ljudje te samo dražijo. Mi nikakor tega ne veruješmo. (Pomembko.) Ali ni res. Premeru?

PREMRU in ZAVRH z DEBELJAKOM: Kaj pa da, kaj pa da! Si že priden, Luka, le sem pričed.

LUKA: Kaj imato še kaj mokrote?

ZAVRH: Še malo je; na piš. (Pomembno.) Ti Luka, Cilka je bila tokaj in se zopet govori.

LUKA (boljše zanjama): Cilka pravila? Oprošč!

DEBELJAK: Ali te je kaj zabolelo, Luka?

LUKA: Molč!

PREMRU: Vel, vprašala je po tebi.

LUKA: »O vse svetniki. Vprašala jol Poglejte no, vprašala je! Kako pa jo rekla.

ZAVRH: Rekla je, da ji je žal, da te ni in da pride kmalu nazaj.

DEBELJAK: Menda se jo tudi njen pes z vseč utrnil.

LUKA (zanj): Na žal se je svetki red.

DEBELJAK: Ne želi se, napi! Kaj je že dešela, Zavrh?

ZAVRH: Nisem dobro uspel, a zdi mi mi, da je mi povzročil v njenom.

LUKA: Posredovanje ne vredi.

DEBELJAK: ... in po vsej načini, moram tukaj stojiti k njiju in jo najprej posredovati, da se neprizperi, da bo dobro v poboji. Ce ne je bo posredoval, niko ne zapazi, da si natrča.

ZAVRH: Ej zaveda, to se razume; po njej Luka že zna. Saj vendar ne želi tako nesposob. Ljubovica je v

PREMRU: Pa si že kaj govoril saj, Luka? Sta se dogovoril?

LUKA: Cilka, saj ne želim za svinje!

PREMRU: I pa vendar, kak posledek sta že morala imeti, saj po vredati se bojiti.

LUKA: Zavrh se horj bolj, meni se ne želi posredovanje ustaviti ne. No kajti se po bojim, ker um že posredovat vseck padel.

ZAVRH: Ja za Božjo voljo, Luka, kako se pa potem ženi, da nikoli z njo ne govoris.

LUKA: Saj govorim! Vidil, pretekli petek sem bil z njo pri vodniku, kamor je šla po vodo, pa me je po nesreči obliila z vodo...

DEBELJAK: ... Po sreči obliila...

LUKA: Po nesreči pravim, pa nis bil nič hud. Rekel sem ji dober večer, nakar je tudi ona tako, tako lepo pozdravila, da se mi je milo storilo.

PREMRU: Nam se še sedaj milo dela.

ZAVRH: To vam je ljubavno, kaj?

(Cilka vstopi in gre načavnost k Neži, ki pospravlja perilo.)

CILKA: Mi ga lahko daš sedaj, Nežka?

NEŽA: Takoj, Cilka.

CILKA: Toliko posla imam, da ne vem, kam z rokami. Mama so bolni, oče pa že itak več, kakšni so. Za nobeno rabo. Ko boj končala s petrom, moram pa še drž nasepit.

LUKA (pri mizi): Vidil, Zavrh sam Bog našu spravila skupaj. Ona cepi drva in jaz tudi.

ZAVRH: Pa te jima kaj radi?

LUKA: Hm in še kako!

DEBELJAK: I kaj pa čakal potem Stopi k nji, pozdravi jo — pa posreči se kaj. (Zavrh in Premeru ga u prestano sujeti. Luka se boječe dvig-

Pravijo

(ali nasičena radovednost.)

Muhoborce Edvard in Friderik, oba lahkoživec, uslužbenca na mestnem magistratu sta vstopila na prvi coni v tramvaj. V kotu sta opazila debelusnega trgovca s prekajeno svinjino in svežim maslom na drobno in na debelo. Poznala sta ga na videz, a debeli Premikavec ju ni poznal. Rinila sta nalašč mimo njega na sprednjo stran voza in ko je Edvard zgrabil za kljuko, pravil jo glasno in pomembno, a tako, da je Premikavec dobro slišal:

»Pravijo, da je res neverjetno, a bo morda vendar res.«

Friderik: »O Premikavecu si tega nisem mislil, toda ker pravijo to povsod, je tedaj res.«

Nato sta stopila v ospredje voza in se zamešala med druge gospode.

Premikavec je postal rudeč, kakor puran in ogromni trebuh se mu je zazibal. Bliskovito je gledal za njima in v enomer menjal s zadnjim delom telesa po klopi, kakor bi ga usi grizle ali da bi se mu mudilo v OO.

Ko so njegove oči užrle Edvarda in Friderika, ju ni več pustil iz vidika. Vsaki njuni kretaji je sledil.

Na predzadnji postaji sta izstopila in zavila naglo v gostilno. Naročila sta dve čaši piva in ko sta priložila čaši k ustom, je prisopihal debeli Premikavec v gostilno. Edvard in Friderik sta naglo spila, skočila na ulico in šla navzgor s hitrimi koraki. Premikavec je takoj pričel menjati za njima. Ni ju pa mogel dohajati vsled ogromnega trebucha in revež si je neprestano briral tekoci znoj s čela. Edvard se je ozrl nazaj in se hudošno nasmejal. Naenkrat pa se je zgodilo nekaj strašnega za ubogega, okroglega Premikavca. Edvard in Friderik sta najeli izvoščeka in ukazala v »kalope« pognati. Premikavec je osupnjeno obstal in se z obema rokama prikel za glavo.

Na trgu ni bilo nobenega izvoščeka. Pognal se je v tek za kočijo, mahaje z obema rokama. Frkolini pa za njim smeječ, žvižgajo in zasramovajo.

Srečo je imel. Nasproti mu pride prazen voz in Premikavec se je vtaknil urno vanj in sedel, da je vse začvililo.

»Kočijaž, je zaprosil milobno, »udarite po kljusetu. Naj teče kar more za ono le kočijo. Ako jo ujamete, Vam plačam dvojno vozino.«

Kljuse je pač teklo, toda Edvard in Friderik sta bila že za dva streljaja oddaljena.

Premikavec je pihal kakor gad in konj mu je pridno sekundiral. To! Naenkrat se je prva kočija ustavila ravno v podnožju hriba. Edvard je plačal, nakar sta nastopila pot v hrib. Premikavec to videč je milo zatulil, da sta se konj in njegov gospodar prestrašila.

Toda pomoči ni bilo, kakor

ni bilo vozne poti v hrib, in vsled tega je moral tudi Premikavec z vsim naporom premikati svoj trebuh navzgor v hrib za njima. Kako je pihal in kihal navzgor, si mora čitalj sam misliti, če je že videl kako se meterski cent v človeški podobi v hrib pomika. In do vrha je še šlo. Toda na vzdol! Joj me menel Premikavec se je večkrat spodtaknil in ob vsaki taki priliki je trkljal svoj trebuh kakih 30 metrov proti dolini. Dolga in naporna je bila ta muka. Premikavec se ni niti več premikal, temveč neprestano trkljal, kakor odrezan čok.

Ko je bil končno v dolini, se mu je pa nehotje stemnilo pred očmi.

Gospoda, ki sta vedela skrivnost, kaj o njemu »pravijo«, sta naletela vnovič na izvoščeka, ali je bil isti kot prej, ki ju je na oni strani čakal. Par minut je bil brež sape in že se je hotel udati hoté ali nehoté svoji usodi. Krenil je po cesti domov in nikdar ne bi doznał kaj »pravijo« o njemu, da ni sveti slučaj poslat njemu naravnost pod noge, luksus-auto. Umevno je, da ga je takoj najel in jo s polno paro udrl za njima. To pač ni trajalo dolgo. Ko je auto došel

kočijo, je zaprosil, da se ustavi. Stopil je ves znojen na tla pred kočijo, snel klobuk z glave in dejal v eni sapi:

»Moje ime je Premikavec Andrej, posestnik in trgovec na drobno in na debelo s prekajeno svinjino in svežim masлом. Zdi se mi, da je eden gospodov omenil v tramvaju, da nekaj ljudje o meni »pravijo«. Prosim Vaju proti proti uslugi, kaj pravijo?«

Friderik: »Hm... kaj pravijo? Pravijo, da ste tepec!« Kočija, je naglo oddrdrala. Premikavec pa je skoro oka-menel.

Spika M

Občinska karjola v Gorici.

Vse je novo zdaj v Gorici, nova tudi je karjola, ki jo vozi Municipio, starih svetovalcev šola. Le potegni »roka reda«, le potisni »roka snage«, da »jim« prah in cestno blato ne omaže suknje drage.

Če le tujcem bo do volje, še obiščeo Gorico, a oblec vsek si suknjo, in obuje rokavico. da ga vsega ne pobeli prah, ki se v oblakih dviga; toliko prahu kot pri nas, na vsem svetu danes ni ga.

Pravijo, da bodo gledat še hodili ga iz Kine, prvo mesto bo Gorica, vsa puščoba zdaj nas mine. Vse gostilne in vsi barji bodo zdajci se kar trli, se obeta blagostanje, nove čase bono zrli.

Nekaj o židih.

Pripovedovali so razne čudeže, ki jih je delal rabi iz Sadagore. Nekdo, ki je bil zraven, je dejal: »Ne moremo vedeti, če je to resnica. Vi vste samo slišali o tem, poleg nihče. Če bi vam jez pripovedoval o našem rabiju iz Broda, kar sem na lastne oči videl in na lastna ušesa slišal.

Bil je vihar in strela je udarila v nekega mladeniča, ki je šel čez trg. Prišel je mimo rabi in je dejal: »Mladenič se bo dvignil in bo šel zdrav dalje.« »No, in kaj naj vam rečem? Mladenič je vseeno mrtev obležal.«

»No, kakšen čudež pa je to?«

»Čudež to ni, toda to sem z lastnimi očmi videl in z lastnimi ušesi slišal.«

»Ali se še spominjaš velikanskega kometa iz 1858?«

»Če se še spominjam. Bil sem res prestrašen, ko sem ga zagledal. Imel je tak rep, ki je

šel čez nebo, čez cel Markov trg. Takrat sem bil še mlad deček v Benetkah.«

»Kaj? V Benetkah? Ti da bi bil videl šele, kakšen je bil komet na Dunaju, kjer sem bil jaz.«

Sluga: »Kaj hočete, gospod baron?«

Baron: »Janez, mi pojedemo v Benetke! Ti boš stal za mojo stolico in mi boš stregel. Ampak da ne boš govoril niti ene druge besede v Benetkah, samo laščo.«

Sluga: »Kot včelite, gospod baron.«

(Pri pojedini se je obrnil baron k slugi.)

»Giovanni — vilice mi prinesi!«

»Papa, kolikor star se mora biti, da je kdo Jud?«

»Molči; kar je kdo, to je; to s starostjo nima nič opraviti.«

»Pač, papa! Jaz imam dva najst let in sem kristjan; ti imaš petdeset let in si kristjan; ded je pa že jude.«

Rabi je pridigoval:

Taki ste! Davkov naši židovski občini nočete plačevati, toda na židovskem pokopališču biti pokopani — to vam je v veselje. *

Popis:

»Ogledovali smo židovski geto in smo prišli v tiste vmažane ulice, v katerih se je židovstvo najčistejše ohranilo.«

ZADNJA VOLJA.

Bogataš Mamlov leži na smrtni postelji. Ker nima svoje, zaposča vse svoje bogastvo raznim ustanovam ter nekaj svojim prijateljem in služinčadi. Ko ga nekdo vpraša, zakaj ne zaposča primerne odškodnine svojemu oskrbniku Frsku, se bogataš nasmehe in reče: »Frsk je bil v moji službi čez 10 let.....«

OBA V STRAHU.

Neki gospod mi je pravil: Moja žena je bila zelo bolna, bila je zelo v strahu da bo umrla, jaz pa: da bo ozdravci

Št. Petra na Rbasu.

Ene male novice
iz tele vaseice;
kako so se zbrali
in v Rim se podali.
Kdo tega slovesa
se neb' vdeležil,
zastonj se je vozil
in zraven še pil.

Je Karlo ta kumšten
in Bratoš ta suh,
Petelin ta lušten
ki polem je muh.

Se Jožek ta mali,
podal se je v svet,
da videl bi kraje
in mnogo deklet.

Kaj Francelj bi delal,
tačas zdaj doma,
kar ima v botegi
že žena proda.

Nato pa še Brgoč
se naglo potрудi,
kar hlače na roke,
da vlak ne zamudi.

Govornik bil prvi
štor Karlo seveda,
ker on je pretuhital
kje boljša je skleda.

Ce zdaj na to pot
se ne bi podali,
koncer ſe gotovo
vsem skup bi pobrali.

Kaj bodo ti kmetje
in revni ljudje, mi
glejmo le zase,
da dobro nam gre.
Zato pa je boljše
storiti tako,
da tud' za naprej ſe
bolj fletno bo ſlo.

DVOBOJ

V Ljubljani so imeli tigovski abitenti ali po domače »verižnički naščaj«, pleſni venček. Nič čudnega, čudno je bilo to, da je bil zraven tudi neki Real-Fuka. Kraljica je bila taka »Pavla« iz Starega trga. Vsak ſe je hotel približati a ona ſe je najolj zanimala za nekega Primorca, ki je bil precej bogat in tega realca, ki je bil »fleten«.

Mijavkala in vihalo sta repa okoli kot dva mačka. Obljubljala sta taljici plesa vse mogoče in nemoguče stvari, a najbolj sta si želele sestank. — Pavla je bila navihana. Obljubila je obema sestank, ob istem način na istem kraju. Seveda ni velen prvi za drugega, da je tudi on tako srečen.

Se je manjkalo par dni do sestanka. Real-Fuka ſe je kopal najmanj petkrat na dan, »ribalka zobe, kupil ſi je

pol litri parfuma, pokazati ſe je hotel v najboljši luči.

Tudi bodoči verižnik ni izostal. Spisal je na parfumirane pole papirja vse svoje imetje, ki ga bo dobil, popisal koliko ima krav, koz, svinj in celo koliko je mladih prešičkov.

Na dan sestanka je prišel »Real-Fuka« prvi na dogovorjeni mesto. Hotel je ponosno pod Tivolskim gradom in sanjal o njenih krasnih očeh.

Toda ojojl od nasprotnice strani prihaja »verižnik«. Svet ſi je svojega bogastva, ponosen na mlade prešičke.

Pozdravita ſe hladno. Verižnik začne pripovedovati, da mu je Pavla obljubila tu sestank. »Tudi meni odvrne »Real-Fuka«. Kaj hoče tebi, ki

nič nimaš, jaz pa sem bogat, protestira zopet verižnik.

Tu pa ſe jo pokazal »Real-Fuka«, da ni na prešgan žup v Lblano prplavu. Bil je ljubljanska stajca in po kratkem bojnem negotovu: »Kva pa bušti smrkave, ki si majhn, grd in punu pojši in imaš špeh na rokavu, ſe vrže na svojega nasprotnika. Konč debate je bil ta, da sta končno oba kobaca iz vodometa, kjer sta napravila mrzlo neprosto voljno kopel in gasila svoja ljubezenska čutva. Pred gdom na stopnjicah pa ſe ta čas pokazuje »prekrasna Pavla«. A nobeden ni šel k nji. Premočena kot cuka ſta jo pobrala po skrivnih poteh proti domu, da lečita srčno ranec.

PESEM O PIJANCU.

Polnoč že ura blje,
a mož ſe vedno pije
v gostiščici »Pri Grotti«,
kjer humpajo faloti.

Tam kelnarca je mlada,
ki ima dedce rada;
ſe vsacega usmilii,
ter liter mu usili.

Doma pa žena čaka;
ſi misli — grda spaka,
že zopet pijančuje,
ſe z babami norčuje.

Na nebu luna ſije;
ſe bela cesta vije.
Domov ſe dedec vleče;
pijana vest ga peče:

Kaj bo pač žena rekla?
za lase me bo vlekla;
razpraskala roké, obraz,
da groza bo, o revež jaz!

Pred vratih hišnim stoji;
ſe gori v sobi luč gori:
»Odpri mi vrata brž, Marička,
prinesel ſem ti liter cvička!«

Tedaj pa nekaj priloti;
pijance skoraj omeldi.
Ves moker dvigne ſe od tal.
Na tleh leži razbit — bokul.

ZLATO SRCE.

Zene ſe razgovarjajo o hčerkah.

— Malo je enakih, kot je moja Marička. Ona ima zlato srce.

— Res?

— Res! Evo vam primera: Ona ſe vedno zapira v ſobo, ko jaz kaj delam, samo da me ne vidi, kako ſe mučim. —

NASE PUŃCKE.

Marička in Karla gledajo slike fantov.

— Vidiš Marical! Imeti bi moral Rádovo svežo lice, Danilov stas, Albinov položaj in Francovo premoženje, potem bi mi Lojzek ugajal.

V OGNJU GOVORA.

Policijski komisar (mladostnemu lopovu na zaslivanju): — Kako ſi mogel ukrasti to suknjo?! Uničil ſi ſe bodočnost, osramotil družino in koncem konca — ni bilo nič kaj lepo od tebe. —

ŽK O ŽENITBI.

Zenitev je slična muzlici, samo z razliko, da začne z vročino in konča z mrazom. —

Davek na rdeče nosove.

Davek na davek,
»tase« na »tase«,
res doživelji
lope smo čase.

Ali Poliček
lepe je zvedel,
da ſe na tla je
skoro sesedel.

Zdaj ſo razpisali
davke ſe nove,
davke ogromne
na rdeče nosove.

To bo pijača
zdaj še draga;
a iz nesrečo
nič ne pomaga.

PRVA MISEL.

Ste slišala Frškovka, da je baš ločeni soprog zadel tereno v loteriji in to na 100.000 lir. —

— Ta-a-a-ko, on je to nalač ſe napravil, samo da me jezi. —

ZOPET FRSK.

Frsk (vstopivši v natlačeni tramvaj): »No, ali je polna ta Nočeva barka?«

Nekdo: »Kar vstopite, samo osel ſe manjka!«

Elegantno vezan

F. Finžgarjev molitvenik „BOGU KAR JE BOŽJEGA“ dobite v „Narodni Knjigarni“ v Gorici, Via Carducci št. 7. Molitvenik je vezan v eleganten mehki pergamoid, ter ima zlato obrezo. Primeren velikonočni dar.

LISTEK.

Ronfuzelj v Benetkah.

Ponatis iz Gorice 1906.

— A, tega pa ne, tako neumen niem. Jaz nisem nikomur ukamel niti prižigati luči niti naj mi kaj razkaže, ſe raztogni Konfuzelj in vseled tega tudi ne plačam nič, servus, ko žamadina, pozdravite doma in kaj pišete, je rekel in hotel oditi.

Toda čolnar, ki ga je čkal pred prodajalnico, je stal s svojim čolnom nekaj metrov proč od stopnic, ki drže kot vhod iz kanala v hišo.

Ko ga je Konfuzelj poklical, naj pride bližje, da stopi v čoln, ſe je delal, kakor da ga ne sliši.

Šele, ko je začel nanj vpti in ga zmerjati, ſe je oglašil in rekel, da ſe ne približa tako dolgo, dokler ne plača, kar je v prodajalnici dolžan, »toda ne samo to«, je rekel, »predno vstopite, morate plačati tudi meni, ſicer vas pustim tam in poklicem policaja, vrhu vsega vas ſe ovadim, da ſte onega Angleža pretepli.

»Tristo tisoč namalanih, oblast turška, prekleta druhal beneška, ſe daj vein, ſe kom imam opraviti.« je klekl Konfuzelj in zabavljal, videč, da ſe jo vjet v nastavljenou mu zanjko.

Najnaje bi bil pretepel celo sodrgo, toda videl je, da tega ne more storiti in plačel je, ker ſe je bal, da bi ne imel sitnosti s policijo zlasti zaradi Angleža.

Plačati pa je reva moral, da ſo mu kar kosti pokale. Deset lir je odštel Salviatijevim »snabdelnikom« in dvajset jih je pa moral odštetiti čolnarju.

»Se malo je«, je godrnjal čolnar, »Bog, da molčim.«

Ko ſo ſe poravnali, je Konfuzelj stopil takoj v čoln in vevel, naj ga čolnar hitro prepelje na nasprotni breg, kjer izstopi, ker nočo imeti opravila z nikomur več.

Z jezo je zapazil, da je čolnar dobil od kasirke eno celo liro, zakaj, tega ſi ni mogel raztolmačiti....

Na nasprotnem bregu je čolnar zahteval od njega zopet eno liro.

»Kaj ti nisem plačal, grdoba, kaj hočeš ſe, zavpije prestrašeni Konfuzelj.

»Mislite, da vas bom zastonj pre-

važal, ſe zasmeje čolnar, »plačali ſte mi res, toda za prejšnjo vožnjo, za to, da ſem vas prepeljal, mi niste dali nič. Šicr pa čo mi ne daste, vas pa naznamen.«

»Na, in molči«, odgovori ubogi Konfuzelj ter mu vrže ſe tisto liro.

VII.

KONFUZELJ SE VRNE.

Zadnji dogodek je Konfuzelj najbolj razvnel.

Vžil je ga prav do srca, tako da ſo ſe mu zamerile cele Benetke in vſi beneški čolnarji.

Sklenil je, da ſe odpravi naravnost domov in da ſi ne bo ogledoval nič več.

»Bog ve, kaj ſo mi vtegne ſe prigoditi, ako ostanem ſe kaj časa v tem prokletem gnezdu. Najbrže me izžememo do mozga in nazadnje ſe zapro; bolje, da grem, je govoril ſam a ſeboj in hodil po beneškem nabrežju gor in dol.

Slednjič ſe ustavi na »spiazetti« in ſe vkrca na neki parnik, ki je vozil proti postaji.

Dospievši na postajo, zapazi, da je prišel prav zadnjo minutu, in da ſe bo moral zelo podvizati, ako bo ho-

tel dosegči vlak.

»Presto, presto«, ſo kričali železnički uradniki in ga silili naj ſe pozžuri, ko ſi je kupil listek.

»Se tega mi je treba, da zamuďim«, zagodnja Konfuzelj in ſe zakiadi proti peronu.

V naglici pa ſeveda reva ni gledal, kam stopi in tako ſe mu je pripetilo, da je stopil na neki bučin luh, ki je ležal na tleh.

Valed tega ſe mu je strahovito ſpodsnilo. Da bi ne padel, ſe zgrabi za čekoladni automat, ki je stal tam blizu.

Toda to mu ni pomagalo nič, kajti izgubil je že preveč ravnotežu; in padla ſta z automatom vred po tleh.

»Trin, trin, trlin,« ſo zadoncje šipice, katerih je bil automat poln, in ſe razbile na trdem tlaku.

»Strela hrvaška«, zakolne Konfuzelj, »prav vſe mi je na potu, in de re naprej, ne ozrki ſe ne na levo ne na desno.«

»Ferma, ferma«, je kričalo in kleče najmanj 50 ljudi za njim.

Ali Konfuzelj ſe za to ni zmenil.

»Mislite, da ſem tako prismojen. V

Pravijo.

Pravijo, da se je nekje pojavila nova bolezen, kateri pravijo »Grizalka«. Ta bolezen napada osobito le domačine, dočim se drugorodcev na prime; radi tega se jo zelo veselijo in pravijo, da če bo ta nova bolezen »Grizalka« tako rapidno napredovala, bo v petih letih vse domačine odstranila. Zdravniki pravijo, da razen treznosti in prijateljstva ni nobenih zdravil na svetu, ki bi to bolezni ozdravila.

Pravijo, da so v Malém Parizu prodali občinskega bika, ker je postajal vedno bolj nervozem.

Pravijo istotnih, da bodo ustanovili šolo o lepem vedenju, kjer bosta poučevali finih manir in govorniške zmožnosti ščurkovi samici.

Pravijo, da so nekatera dekle na Gočah že vložile prošnjo, če smejo pristopiti v razigranih »šulncah« na ples.

Pravijo, da v Studenem ni potreben čdavaj, ker je neko dekle takoj dobro, da po cele dnevi in noči na oknu preži.

Pravijo, da bo treba na meščansko šolo v Postojni uvesti tečaj za grizeњe snobljeve. Na delu tega tečaja bosta neka »Verac« in baje tudi »Pire«.

Pravijo, da se »Cuk« ni nič ustavil na »Japonski noči« v Postojni; a Cuk je vse to videl, kako so se nekateri gosp. prav ponosno obračale in napnjale trebuhe ter »Lojje Zdržev«, da se je jako šopiril z neko gosp. iz Velikega otoka.

Pravijo, da bodo dala Goška dekle obč prodajalih zapreti, če ne bodo v kratkem prekrbeli za več vrstni sprlji.

Pravijo v Barkovljah, da tisti, ki bodo hodili na »skolodus«, bodo morali plačati stakso.

Pravijo, da imajo »tišerjja« iz Greste Čituljice v Barkovljah na shaldutrije in v takristiji.

Pravijo, da je Cuk iz vošerkitunge videl firmanc z 6 pari volov, ko so vozili balo v kurjb vasi sušit, ker v Divači ne sije soluce za toliko perila.

Pravijo, da ne pojde Janez na cesarjev svetobor, ker se ni dostopno obnašal na sv. Peter.

Pravijo, da so vse perice pritožile, da jih boljjo roke, ker so oprale toliko število rjih; 2999 vseh skupaj. Hči pa dobi 2.000.999 sraje in rjih. Bergavci korjanjo, dokler je gorko.

Pravijo, da so postojnski fantje zbirajo pri nekem »kopitarju«, ki rad nastavlja »svinge« z habitim žebli na stoli. Zato naj vsakdo pazi, da se ne zbode, kajti če se zbode, njegova krivda boda.

Pravijo, da so postojnski fantje dobro praznovali praznik sv. Jožeta. Prejšnji večer so hodili nekateri žejiti »basiste« po hišah, kjer je bil kakšen Pepe ali Pepa, kjer so dvakrat zapeli in potem si grla zallvali. Potem so šli domov in med potjo »korajzno« zapeli in začrskali.

Pravijo, da sta na pustni torek Menček in Drejček v Komnu smolo inela, ker sta se celi dan v kletki vozila in niti za en »dopio« dobili.

kraj bi bili postavili tisto strašilo in imeli čakalnicu nekoliko bolj snažno, pa bi se ne bilo nič zgodilo. Se nogo bi si človek lahko zlomil zatadi vasi smeti, jim je odgovarjal in zdrknil brž v vlak, ki se je že začel pomikati.

Če že nimam od Benetk nobenega dobička, sem tem vragom prouzročil vsaj nekaj škode, četudi nehotje. Sedaj naj si lepo popravljajo automat na svoje stroške, če hočejo; Konfuzelj, ne bo dal niti beliča, je modroval in se smejal vsem Benečanom v pest.

Sedaj me ne vjame živa duša več, saj bom že kmalu v Mestre.

Nato vstopi sprevodnik in mu predstavi listek; poleg tega pa naredi na istem še majhen križ s plavim svinčnikom.

»Cudna navada tot, si misli Konfuzelj, »stakih znamenj še nisem zaspažil nikjer. Sicer pa naj naredi kar hoče, do Mestre že pride, potem pa stopim na svoje kolo; z laškimi žezlicami se ne bom vozil več tako zlepac.«

Mestres, zakliče v tem sprevodnik in vlak se ustavi.

Pravijo, da sta se neka »Bojka« in »Meric« zelo kregale za »Vinkot« iz II. r. m. 3. v Postojni. »Sluga« pa jih je videl in si misli: Cuk vše vidi in vse ve, ljubiti se na meščanski žoli v Postojni še ne smi.

Pravijo, da je Aheta v Komnu fantastično ali nobenega še vložila, da bi mi »puščljev« podarila.

Pravijo, da se je v Komnu nestrča žgodila. Menček in Drejček sta se na pustni torek preveč opila in sta se oba v lužo vinč zvrnila.

Pravijo, da bo Cuk tudi v Komen priatel, ter pokukal, kaj se godi pri naših deklecah.

Pravijo, da so se v nedeljo ujezili čerkveti pevci iz Kréda pri Kobariju, ter niso hoteli peti pri blagostvu. Ujezili so se, ker so se bali da jim bo Bovški pevski zbor konkurenco delal kakor zjutraj. Cuk je vso to ospagal iz turna.

ZRELOST.

Jeli vašin hčerkam že zasigurana bodočnost? —

— Seveda Milka, najstarejša, je pri zobozdravniku, Fratiška je pri odvetniku Ili Haj, mlajša, Mary, je pa zelo ne-rodna, to bomo poročili.... —

PRAVI POTOMEC.

Mali Prskovček je začel jokati in se drli na vse gledo. Frskovčka se razjezi in kriči nad njim:

»Tiko bodi, če ne zlomim to palico na Twój glavi.«

»Kaj pa, poiskušaj če moreš? Papa je močnejši od tebe in ni jo mogel zlomiti, ko je tebe zadnjič pretepal. Ti pa hočeš, da jo zlomiš na moji glavi!« —

KAKO TO?

Frsk Žku: »Kaj praviš?«

Žku: »Pravim, da je potrebno, da nekaj poveni! Povedal bom takoj, kar hočem povedati in to je, da nočem nič povedati!«

SLUČAJ.

Služkinja: (pri odpiranju vrat nälerti na gospodinjo, katere se je dan prej ločila od moža). »Kako to? Odkod vi, gospa? Ste Vi v resnici?«

Gospa: »Kdo naj bi pa drugi bil?«

Služkinja: »Mislila sem, da je še nekdo, ki prihaja gospodu častitat.«

Antonija Kosmač, Trst:

Nastala sem slatká,

za grmom leži,

odpočil bi si rad

Hribolaztevrega sina sa dobili:

Filip Seljak pri Mariboru; Anica Kariž, Trst; Anton Mikulič, Raibl; Ivanka Scimolic, Trst pa je poskušala celo zapetil.

Ko Cuka obračam,
zagledam moža,
ki sina zdaj išče,
ne najde vam ga.
Pomagam ga najti,
ga pošljem nazaj,
jaz knjigo prelepjo
le rajše imam.

Franc Čepirlo, Petelinje:
Ce oče sina če dobiti,
pač se mora obrniti,
ker v prepad leti;
če oče le za glavo se drži,
sin lahko še smrt naredi.

Jožef Trkmán, Podkraj:
Sinko malo pod grmom spi,
glavo ima poleg očetove noge,
velika skrb je on Petra Nadloga,
od zdaj zanaprej le doma naj tiči.

Josip Gombac, Trst:

Tu ti posiljan
tega paglavca,
skakača, nergavca,
ki v desici leži,
očetu pa dela
velike skrbi.
Potliji mi tajo
deseteča brata.

Škodnik Albin, Kobarid:

Ce knjiga jo lepa,
ta škoda bi bila,
če k meni pričomala
ne bi lepo.
Kaj hitro zdaj vzhadem
v svojo roko pero,
saj sina iskat
ne bo mi težko.
Kdor ga le hoče,
ga hitro dobi,
da se nad knjigo
lepo veseli.

August Keblč, Lošnica pri Celju, Jugosl:

Fant imel bo glavobol,
Ker leži z glavo navzdol,
Kaj v desici on drži,
To boš vedel Cukec Ti!
Poslali zvezka štò bi šivá,
Pošljite mi še tretjeja,
Da imel bom vse po vrsti,
Kakor hih se v Trstu...

Majdič Tonči, Topol:

Zdaj Cuka obračam,
na štiri strani,
in naglo zagledam,
ki je fantič tiči:
Zato pa posiljam
ti liric zdaj pot,
pa posliji prekrassno
mi knjigo zdaj spet.

Franc Mazora, Brežice; Matevž Rutar, Ravne; Jože Kenda, Podkopr.

Antonija Kosmač, Trst:

Nastala sem slatká,
za grmom leži,
odpočil bi si rad

syotic mlade kosti.
Zdaj pa polsiljam,
ti liric teh pet,
da križijo dobila
bom v kratkem zdaj spet
Tomazič Ivan, Blisnje:

Na vse strani vrtel sem Cuka,
dokler nisem te dobil.
lej, pod smrekovo tamkaj kuka:
Pa kdo je ta? Ej ti si bil.
Ker nisi hotel vina pit,
si se šel pod smrekovo skrit.
A revez slabši si se skril,
zato semahitro te dobil.
Sedaj te hitro Cuk je dom,
ker zate jaz ne marim,
»Desetega brata« rajše imam,
zato pa še pet lir mu dodam.

Franjo Bulc, Mirno:
Našel sem vam ženo,
po obtažu natepno
to pa le zato,
ker je lice oteklo.

Konju v glavo roko moli
zravn se pa prav kislo drž,
vam je lepa in debela,
kakor stara tetka Spela.
Nos ima kbt star jud,
zato pa, Cuk, ne bodi hud,
če povem ti po pravici
ata debeli tjenil lici.
Ce sem dobro jo pogrujtal,
Cuk gotovo ne bo spuntal,
da vzame lirice moje,
pošljte hitro, kar mi gre

Ljudmila Pavletič, Starava
Saksida Klémentina, Skedenj

VOJAJSKO VELIKONOCNO VOSCILO.

Velika noč se bližajoča
za nas vojake grevajoča,
ker tukaj ni sladkostnih dni,
kakot v tujšči vasiči.

Torej, dragi naši sestre in starci
bratje in prijatelji,
želimo Vam za praznike
vsega došč na všečnosti.

Spomnite se! Vi na nač
vzemite iz žepa kaj za »spas«
in to na posto zdaj denite
nam vojakom brž pošljite.

Ko pa přidemo domov,
oblekli bomo »gvanta« si nov
in takrat bude vrnjeno,
kar zdaj posojeno.

Za danes naj bo to,
ker vemo, da nih ne bo,
za nas vojake druž'ga ni,
ž spajšč se nasičiti.

Se čkrtat vsl poždravljeni,
či »Cuk« vti narociti,
kakor tudi vsl vse dekle:
Haj oštutnejo nam zvezata!

Slovenski fantje od 6. polka hri
lazevec iz Tirolov: Likar Alberto,
tlic; Božič Marko, Planina; Mali
Franc, Podbrdo; Kikelj Ivan, Str
čoč; Trpin Matevž, Znojile; Kuk
Ivan, Žatolmin; Obrekar Viki
Slap ob Idriji; Kari Rudolf, Crni v
nad Idrijo; Šenkine Ivan, Merč
Šenkine Franc, Šembije; Kirm Mi
Čelje.

VOJAJSKO PISMO.

(iz Cherasco pri Torinu)
Je Cuk v katarino prijetel,
pozdave naše a sabo vzel,
odnesel jih je v daljni kraj.

Bil je tako slabe volje, da mi hoti
niti kositi, četudi je bil poldne, za
pak sklenil je, da se popelje naš
nost v Treviš in da bo tam kaž jed
in počival.

Vozil je silno načelo in kada
dirjal skozi katero vas, se nih
ozrl na nikogar, ampak vedno
imel pred očmi le svoj edini cilj
dom, blaženi dom, po katerem mi
je zahrepelno stee.

Tako je gonil svoje kolo maloni
dve uri. Ko se mu je zdelo, da mo
ra biti že bližu Treviža, dvigne g
vo bolj pokonči in se začne oziral
na levo in na desno.

»Cudna iležela je ta Italija, dover
si je ne more zapomniti prav nih
dahes se peljem tod že drugič, pa
nisi je vse jasno takó novo, kakor
da bi še nikdar ne bil videl te
kraja«, govoril je Konfuzelj sam i
seboj, ko se je bližal svoji prv. po
staji.

Kmalu dosegne do prih pol kmel
skih pol gospoških hih, nato se od
pre njezovim očem celo vrsta pad
in vili.

Dalje

Pozor Šivilije!

Nemške, franconske in Italijanske
modne liste dobite v »Narodni Knjigarni« v Gorici, Via Carducci št. 7.

»Hvala Bogu, vzklikne Konfuzelj
ter izstopi.

Ko hoče oddati vratarju listek, ga
učasti neki »katabinier« (laški orožnik)
in mu pove, da je v imenu po
stave arretiran.

»Zakaj«, odgovori Konfuzelj ves
prestrašen.

»To izveste v Benetkah.«

»Lepa je trš.«

»In kratek«, povzame orožnik
simehljaje.

»Slišite, prijatelj! morda se pa mo
mite; prej kot ne imate naloga arreti
rati koga drugega in he mene.«

»Za vas bi to ne bilo nič napačne
ga, odgovori orožnik, »toda žalibog
da se ne motim prav nič.«

»Kako me pa poznate?« se začudi
Konfuzelj, »in kaj sem zakrivil, da
ste me prijeli.«

»Spôznal sem vas po temelje listku
in po tejle brzojavke, mu pojasmni
orožnik ter pokaže oboje.

ari naj jih svojcem zdaj.
stilne so za nas — zaper,
dekletih pa — posor!
nas viši kak dobi,
oro nam se ne godi!
m'ce, pazite se vse,
dobre bodo vam ktere;
dolgo časa nas ne bo,
leta dolga naša so!
očka, mam'ca tudi vi
bratje, sestre, prijateljice,
ejmisi nam pozdrave val
ovo se pekočihorožnikov letnika
Brijak Bazilij, Postojna; Ostrou
Franc, Brdžki; Blazina Mirko,
vlje pri Pazinu.
rac Viktor, Prvačina; Furlan Lu
k, Prvačina; Sulic Franc, Prva
Mikel Španslav, Plače pri sv.
Božičn Stanko, Miren pri Go
Kreševci Franc, Miren pri Go
Pepi Ivan, Dol pri Gorici; Zu
Alojzij, Nova Vas pri Gorici; Pa
Josip, Dol pri Gorici; Križman
cer, Pôlgrad — Istra.

RAZGLAS.

odpisani naznajnam slov, občin
da se je v Hrastju otvorila veli
centrala jezičnega brzojava; kdor
potrebo, hitro kaj razgledati, naj
otradi. Tam se ureduje vsak dan
o od 1. do 4. ure popoldne brez
no; za hitrost brzojava se jamči.
Nekdo iz Hrastja.

PESEM.

eljubi Cuk na palci,
et morem več si kaj,
e bi ti ne napisal,
ko j' po svetu kaj.
Najprvo moraš zvedeti,
kdo in kaj sem jag,
kod sem se potikal
ves ta pretekli čas.
en stari — paštaštar —
rej v Modeni, zdaž v Gorici.
e manjka nakaronov
e v loncu ne v kožici.
Pa z mano je nesreča
in bo do konca dni.
Ne vem, kaj kdaj obrnilo,
se bo na boljše mi.
na prvi bil v Italiji
nika ena devetnajstri,
zadnji bom odkuril,
t mi postava govoril.
Potrpljenje, dragi Cuk
časi se bodo obrnili,
lo že bolje še kedaj,
še ga bomo včasih pili.

Pravijo.

avijo v Bistrici, da so dekleta z
lastna odkar so odšli bresaljeri.
fanterijo se ne morejo tako lepo
vati.

avijo v Bistrici, da se njihov ob
čki tajnik nič ne zmeni za višje
te — pazi naj se, da mu ne po
čajo peroti.

avijo v Bistrici, da pravi Dušan,
o šel k radiotelegrafistom. Bistr
im se pa zdi, da bo šel k pogia
zavijo v Bistrici, da bo prihodno
elj javna dražba deklet.

avijo v Bistrici, da so dobili v
e g. Pitigrilija izvrstnega plesnega
elja.

avijo v Bistrici, da bo poleti usta
či Cuk tam svojo podružnico s
rno. Stanoval bo in imel pisarno
oniku, ki so ga občinski možje
šč zato pribarvali in popravili.

avijo v Trnovem, da nekatere zo
je »principesse« kažejo svojo
uro in diko tudi s tem, da si med
ko možo pilijo in čistijo nohte.

avijo v Bistrici, da sta Ličanov in
nova delala že plakate za njuno
ko. Seveda sta dejala razum brez
barja. Priča je »Ruža« in raztr
vse z muko narejene oglase.

avijo, da bo treba dati postojn
zvono »Krčarju iz Hrastja«, da
po zvezal, ker se je že tretji ubil.

avijo, da je v Vel. Otoku nek
sovražnik »Cuka«; jaz pa pr
da če ne bo molčal, bomba poklič
Cuka, da ga bo pošteno opisal.

avijo, da neka ženska iz Vel.
e vsakemu vest izprasa, ko gre
o hiši.

avijo, da so Gočani posožilnici
ali vsa tista dekleta, ki niso za
ta, a res so čvrste in lepe posta
pod nog pa do glave; imajo krav
te lase, bele čiste roke, soluce pa
riks, v grloju riks.

Pravijo, da se nahaja v Košezah pri
Il. Bistrici izvrstan »Kaffehaus«, ker
je po ceni vse, zato vse fantje na kup
pripodijo.

Pravijo, da je na Premu centrala
brezičnega brzojava; urad je odprt
od 9. ure zjutraj, do 10. ure zvečer.
Uradnici V. in F. sta vedno na raz
polago.

Pravijo, da je na Premu uhegnil
pevovodja pevskega društva »Pikass«.
Za slavo so mu pevci zložili pesem:
»Zbogom, zbogom, ljubca moja
tihaj noč je mene vzel
več pri meni ne boš šedelak.

Pravijo, da prepevajo zalaški fantje
tako milo ter s tako otožnim nape
vom, da silijo človeku solze v oči in
bi jih v znamenju poslušal kot raji
sko ptico; namesto spremljanje z
glasovirjem, žvenketajo pa litrski
in kožarci.

Pravijo v Zalazu, da tam nekdaj
cvetoča obrt s cokljami in kožami
vidno peša, sedaj je upanje, da ozivi
pa trgovina z metlami; neki hudo
muščec je svetoval, da naj se zape
kako metlo prišpara, če tudi bo si
jajna kupčija.

Pravijo, da na Livku spuncce prav
rade kadé, zato te prosim, dragi Cu
koc, ki vse vidiš in vse veš, da jih
poneš, da se v javnih lokalih kadeti
ne sme.

Pravijo, da so na Livku imeli 20
letnico, s proslavo in koncertom.

Pravijo v Celjah, da so prišli afri
kanski črnici na Prelaze snubit; ker se
jim ni tam posrečilo, bodo gotovo v
Celjah vse prav naredili.

Pravijo, da pravi g. Zaunig iz Bilj,
da bo cela Italija govorila slovensko
po volitvah.

Pravijo, da se je dala petpeterna
deteljica čip, šole v Idriji »kontraf
rat« in dala svoje portrete v raz
stavo.

Pravijo, da so kačarske klepetulje
močno užajene, ker jih Cuk nič ne
oblišč; zato pa priredijo po veliki
noči štrajk.

Pravijo v Il. Bistrici, da Saša vsak
dan spi najmanj do pol enajste.

MIMO GREDE.

»Vidiš, moj dragi,« reče Fr
skovka, »jaz prav nič ne raz
umem, ker tako nenumno govo
riš. Celi božji dan mi razlagas,
da je vse na svetu samo mimo
grede in od meni pa zahtevaš,
da mora biti moj klobuk kar
dve sezoni moderen.«

VSEENO MU JE.

Frskovka: »To je že od sile.
Zepazila sem, da si redno vsak
pondeljek pijan. O, dragi moj,
to ne more iti tako dalje.«

Frsk: »Res je, res! Že od si
le! Toda, veš kaj, morda Ti je
torek bolj pripraven. Meni je
vseeno?!«

ZVITI FRSK.

Zk in Frsk sta si prijatelja
izza mladih let. Vsak ima svo
je rokodelstvo. Zk je mesar,
Frsk pa pek. Neki dan sreča
Frsk Zka na ulici in ga vpra
ša: »Kam greš!«, »Ravno iz
tvoje pekarne,« reče Zk, »ku
pil sem 20 žemelj!« — »Kje pa
jih imas?« vpraša Frsk. — »Tu
pod klobukom,« odgovori Zk in
se smeje poslovni. Frsk je ša
lo razumel, da ga imata Zk za
potra, ker so njegove žemlje
tako majhne.

Sklene se maščevati. Ves
dan premišljuje, kako bi mu
šalo vrnil in še po noči mu ta
odgovor ne daje miru. Drugi
dan sreča zopet Zka in že od
dalje ga pozdravlja. Srce mu
skače veselja, ker se mu je ta
koj ponudila prička za mašč
vanje in ko ga Zk vpraša, kod
in kam, mu brž odgovori:
»Ravno iz tvoje mesnice, kupil
sem volovsko glavo!« »Volov
sko glayo!? kje jo pa imas?«

MODA.

Kam pa, Zk, tako naglo?

Pusti me, kupil sem ženi
nov klobuk in zdaj hitim iz tr
govine naravnost domov. —

Pa zakaj?

Ako ne prideš takoj,
se lahko pripeti, da se moda
predragači, potem pa ženi klo
buk ni po volji. —

OH, TE ŽENSKE!

Žkovka se jezi: »S služki
njami je kriz. Ena meni ne us
gaja, druga zopet mojemu mo
žu po in trejeti, in to je najhuj
še, tretja se pa mojemu možu
dopade.«

V SOLI.

Profesor (izognaden): Kaj,
v vaših letih, pa ne znate čita
ti? Jaz sem že značilni, ko
sem bil mlajši od Vas! —

Dijak: »Mogoče sfe imeli
boljšega profesorja kot ga
imam jaz?!

Listnica uredništva.

Od nedelje. Zgodno pam piška,
tri strani s plavim svilčnikom po
pisanega papirja in še podpis ne
morem brati. Drugi pošljite vsaj fot
ografijo, da bom vedeli, s kom imas
opravila. — Kozeza;

Kar so poslate Kozeze
vac v koži zlezo.

Semški breg. Vaš dopis je skopnec
ko sneg. — Se ena Kozeze. Meni že
vso skupaj v glavo leze. Elegancie
gospice so šle v kož. — Žen zač viva
vedno. Vi zajec povejte, odkje ste
doma in ne pišite pesmi, če jih ne
zname. — Ženček. Kar je osehnega, gre
vedno v kož, posebno, e manjka
vsak dovtip. — Gorenjavas, dober
glas, le Cuk nima še enih oči, da jih
pri vabi pusti izgubi. — Osék Marij
no družbo pustiti, se svojega držite.
— Podmelec. Cuk se nerad vtika v
dekle, da mu ne izpraskajo oči. —
Londol. Vsaj pol, da bi mogli priob
čiti, če ne celo, a je vaceno v dno
koža zlecelo. — Knežek.

Dopis je za pričak,
ne za Cuka — ptiča.

Dopis je dolg res metrov pet,
a v list vaceno ne bo vzet.

KRIŽ.

Mnogo boljše z vami ni,
pošljite druge nam stvari.

Tatata. Ne priobčimo! — Trenta. Slo
v koži — Lom. Enako. — Sembije. Ni
bilo za nas. — Koberid. Slabo pisa
no, nima zmisla, nič dovtipa, za list
zanič, za koš primerno. — Vojsko.
Pustimo to. Kaj drugega. — Zareči
ca. Tudi Pilatusa pustimo. Ne razu
mem, kaj hčete. — Čolje. Pol v
list — pol v kož. Vsakemu malo. —
Klena. Hvala! — Kozeze. To ste pa
res pridni in nesrečni. Kar trije, vse
tri je zadela ista usoda. — Dolenja
vas. Le pustite dijalekt, ki se vam ne
posreči in bodite bolj jasen.

POZOR!

POZOR!

Nova Trgovina s čevljil v Gorici

na Stolnem trgu, nasproti
stolne cerkve Via Cavour 11

Podpisana naznanjata slav
občinstvu, da sva otvorila
Jastno

Trgovina z vsakovrstnimi žeriji.
NA DEBELO. NA DROBNO.

Izdelek domač in prvorosten,
cene nizke in konkurenčne.

Izvršujejo se vsakovrstna pp
pravila.

Za obilen obisk se
priporočava udana

Trampuz - Kokell
trgovca.

RAZGLAS.

Hilja z dvema nadstropji,
s štirimi stanovanji (kuhi
nja in dve sobi vsako) s
podstrešjem, kletjo, z vrtom
y lepem kraju v Gorici, Via
Officine št. 26 Je na
prodaj po ugodni
ceni.

Pozor!

Pozor!

V 12 urah!

izročim naročeno in izgotovljeno obleko
po naročilu kakor si stranku izvoli,
po najnovejšim krovu.

**Delo natančno in trpežno.
Cene najnižje.**

EMIL SAURIN - Gorica

Via Arcivescovado 7 - (nasproti nadškofije)

Trgovina z manifakturnim blagom.

Lastna krojaška delavnica.

Podpisana naznanjava sl. občinstvu, da sva otvorila

NOVO TRGOVINO
z vsakovrstnimi čevljili in pšnjem na drobno
v Gorici, v Raštelu št. 32.

Izdelek domač in prvorosten. Cene nizke in konkurenčne.
Izvršujeva tudi vsakovrstna v to stroko spadajoča popravila.

Za obilen obisk se priporočava udana
trgovca BREGOVEC - ROSIN

Elija Čuk

Gorica - Piazza Cavour št. 9
priporoča

slavemu občinstvu v mestu in na deželi svojo bogato zalogu in veliko izbera najboljših BIANCHI in ALTEA dvokoles. Šivalne stroje priznanih tvrdk TITAN in PFAFF, kakor tudi muncijo in vsekovrsto orožje. Kdor kupi šivalni stroj, se ga pouči v delu umetnega vezanja prezplačno, dokler ni zadobil popolne prakse

Poslužite se pri njemu

in ne boste se kesali, kakor se njegovi **stari odjemalci ne pritožujejo**, temveč pričajo o točni in solidni postrežbi.

VELIKE ZALOGE PO ZNIŽANIH CENAH

izredna prodaja na račun tovarnarjev

VIDEM - Via Savorgnana št. 5 - VIDEM

Trgovsko presenečenje.

Veliko skladišče v Milanu glavni sedež zalaganja vseh podružnic, je izročil te dneve velik štok manufakturnega blaga tudi

Videmski zalogi, Via Savorgnana št. 5

da je izpostavi na prodaj

po presenečenih cenah.

Veliko izbiro vseh sezjskih predmetov dobé naši cenj. odjemalci; **poleg ugodnih cen** tudi nad vse za dovoljivo izbiro.

Navedemo nekatere cene, da bode sl. občinstvo točno poučeno o tej izredni priložnosti, ki nudi resnični prihranek:

Obrobljene rute	L	0.75
Povoji za otroke meter	"	1.70
Gobasto sukno	"	1.75
Moške nogavice	"	1.75
Gobaste brisače	"	1.95
Cvирnasto blago	"	2.25
Svicarsko vezenje meter	"	2.50
Obrobljeni prti	"	2.50
Zenske nogavice	"	2.50
Madapolam meter	"	2.75
Pisane moške nogavice	"	2.75
Nogavice z dvojnato peto	"	2.90
Brisače Nide Ape	"	2.90
Elastične naramnice	"	3.50
Vezane podsuknjice	"	3.50

Jajčasto blago meter	"	3.95
Moške maje	"	4.50
Obposteljna reklamna preproga	"	4.90
Blago za životnike sortirano, meter	"	4.90
Zenske jopice	"	4.90
Obposteljni tepih Smirna	"	8.50
Vezane jopice	"	8.90
Spodnje krilo vezano	"	9.90
Moške srajce	"	14.90
Kombine za gospe	"	14.90
Vezano pogrinjalo za postelje	"	29.90
Pogrinjalo za postelje piquet	"	32.90
Blazina iz žime kg 14	"	49.-
Preproge vezane na 2 straneh	"	49.90
Trapunte iz belega platna	"	64.90

Velika zaloga platna za moške in ženske. — Elegantni paletotti. — Lovsko blago. — Izdelano perilo. — Platno. — Gobasto blago za gospe. — Platneno blago iz volne v vseh visočinah. — Prti. — Brisače in servieti »Fiandra«. — Maje iz volne in bombežvine. — Tepih. — Zavesi. — Blago za mobilijo. — Preproge in kuverte v vseh merah. — Opreme za neveste. — Celotne opreme za hotele, zavode in samostane. Blazine izdelane iz žime in volne.

POSEBNOST: BLAGO ZA DUHOVNIKE. — DIREKTNI UVOD VOLNE ZA BLAZINE.

VSAKO BLAGO, KI NE UGAJA BODISI PO KVALITETI BODISI PO CENI SE VZAME NAZAJ.

Na debeio in drobno!

Posebni popusti za razprodajalce.

STALNE CENE

Stalna izložba z zaznamovanimi cenami.